

იუმორისტული გაზეთი

შუამავალი

წელიწადი 3 რეელი.

№ 8

კვირა, 2 სექტემბერი, 1907 წ.

№ 8



დასაძინებელი.
 მემამულე — ჰოპუნა, აეხე, აეხე!
 მღვდელი — ერთი ჩემი მკაცრად
 ვაჭარი — მე თუ თქვენ ჩამოგივარდეთ
 ქალიჩუნა დამიძახებ.

გლეხის მამითადი.

(მიბაძვა)

საბრალლო გლეხკაცისასა თავადნი უნასს მკიანო,
 მღვდელნი უგრესენ ულოსა, მთავარნი შეუკვრიანო,
 ბერნი ურმებსა უბიან, „სტრეკები“ მნასა ურიანო,
 გზინი კვერებში შებმულნი კალოს გარს ღრბენიანო,
 სედ კნიაჟები უსხედან ტკბილ ხმაზე დასძახიანო,
 ჩაფრები მარდათ უქცევენ, კალოსა გაუოცნიანო
 მამასხლისნი მისწევენ, მწერლები კუდით ჭკვიანო,
 გასახნი ანიაგებენ და ჩარნი დაჭკმახიანო.
 ბლადოჩინები სურჯინით ორმოში სობზალს ვრიანო,
 მოურავები ვაგსავენს: ზურს მელე დაგვიფქვიანო.
 „ნახალნიკები“ გასცრიან, სელენ და ამოჭქნიანო,
 ბოქაულები ჩვეულნი ლავაშებს კაკვრიანო.
 მონახონ-ახნაურები მინდორში სუურას შლიანო,
 აფრინეს „შავი-რაშქელი“ ჯაშუშთა მოჭკრეფიანო.
 სილამახითა კნეინა შუაში ჩაისვიანო;
 ერთი უნწისტი თავადი თამბდათ დაისვიანო!
 სწულა ჩვენი გლეხ-კაცი ცისეში შეაკდიანო.
 თითონ სმენ! სჭამენ!! ლხინობენ!!! ჭარბლეს დასძახიანო!!!

ეშენა...

პ ა რ ტ ი ე ბ ი

სოც. ფედერალისტები. ეს ერთი თვეა, ბათუმის კ—ტი ს. ფ. პარტიისა ლექციებს მართავს კარაპეტას პადვალში „კახური ღვინის სოციალიზაციის“ შესახებ. ვისაც საკითხი გარკვეული აქვს და ადვილათ ითვისებს ერთ ფუთ ღვინოს, ლექციებზე უფასოთ უშვებენ. რადგანაც მესამე ღვინის არჩევნებს პარტიამ „ბოიკოტი“ გამოუცხადა, ამიტომ ლექციას განსაკუთრებულის ენერგიით ეკიდება.

„ჭყონიების ტერორისტთა ბრბო. ახლად შემდგარ პოლიტიკურ-ეკონომიურ ბრბოს, ეგრეთ წოდებულ „ჭყონიების ტერორისტთა ბრბოს“, ჯერ ჯერობით აქტიური მოღვაწეობა არ დაუწყია. თავისი პროგრამით „ჭყონიების ბრბო“ ძლიერ უახლოვდება რუსულ პარტიას „რევოლიუციისა და ანარქიასთან აქტიურ მებრძოლთ.“ ბრბოს წევრობაში უპირატესობა კოტრ ახნაურებს ეძლევა.

ს. რევოლიუციონერ-შანტაჟისტები. დიდი ხანი არ არის მას შემდეგ, რაც სოფ. ბახვის მირა-მორე დაარსდა ეგრეთ წოდებული ს. რ. შანტაჟისტთა ჯგუფი. ჯგუფი ესე არც ისე მცირეა და მათი წარმომადგენლის სიტყვით დამოკიდებულება

აქვს პარტიის ცენტრთან. ჯგუფი შეიარაღებული შეტაკების მომხრეა, რისთვისაც იარაღის შესაძენი ფულების მოგროვება უმთავრეს სამოქმედო მიზნათ აქვს დასახული. ორი პარტიზანული გამოსვლა უკვე მოასწრო და თუ შემდეგშია ასე იმოქმედა სულ ახლო მომავალში მთელ „შეგნებულ“ ნაწილს მიიმხრობს.

პირველ ყოვლისა ერთ ვაჟარს ეწვივნენ და 100 მან. მოსთხოვეს იარაღისათვის. ვაჟარს ფულები არ აღმოაჩნდა და უკუ იქცენ. რამოდენიმე ხნის შემდეგ კვალად მიიგრანენ აღნიშნულ ვაჟართან და გამოუცხადეს: „რადგანაც შენ 100 მან. არ მოგვეცი, ამიტომ 400 მანეთით გაჯარიმებთო.“ მაგრამ დახეთ უბედურებას: ვაჟარს არა თუ ასი, არც ოთხასი მანეთი აღმოაჩნდა და რევოლიუციონერ-შანტაჟისტები კვალად უკუ იქცენ. ამ ამბავმა ჯგუფის უმაღლეს ინსტანციამდე მიიღწია და მუნიტ გამოვიდა სასტიკი განკარგულება: „ვაჟარი, რომელსაც 100 მანეთი არ აღმოაჩნდა 2000 მანეთით დაჯარიმდესო.“ როგორც მცოდნე პირები ამბობენ ვაჟარი იმდენათ ხელ-მოკლე ყოფილა რომ ვერც ამ 2000 მანეთს გადაიხდის თურმე.

მეორე გზის ს. რ. შ. ჯგუფისტები და-

მით ეწვივნენ (ე. ი. დაეცენ) ერთ გლეხს. მოითხოვეს ფულები ზემო აღნიშნულ საქმისათვის. გლეხმა უარ ყო ფულის ქონება და ამან განარისხა სტუმართა გული. „ობისკის“ შემდეგ აღმოჩნდა 30 მანეთის ვერცხლი და ქალაღი. ამან რასაკვირველია უფროვე განარისხა ზეადნი გულნი მათნი და წარიპარეს:

საათნი ჯიბისანი
 ბეჭედნი თითისანი:
 ჟამისა მაჩვენებლათ
 თითის დასამშვენებლათ.

მაგრამ მარტო ამით არ დაკმაყოფილდა ჯგუფისტთა მოთხოვნილება. ვინაიდან მცირე იშოვეს „იარაღის“ შესაძენი ფულები, განიზრახეს ხელთ ეგდოთ ქურქული რამე ყუმბარათა სატარებელი და მიზნითა ამით აღტურვილებმა განხადეს პატრონსა სახლისასა შარვალი იგი და წარიტაცეს თანაარს სხვათა ნაპარევთა თანა.

სუსტი.

თეატრი და ხელოვნება.

ქუთაისის თეატრი. საოხუნჯო გაზეთ „ისარს“ ატყობინებენ ქუთაისიდან, რომ ხანგრძლივი ანგარიშის შემდეგ გამოუკვევიათ თუ რამდენი წმინდა შემოსავალი რჩება ქალაქის თეატრს თითო წარმოდგენიდან. როგორც აღმოჩნდა ყოველი წარმოდგენა თეატრს 100 კაპეიკ შემოსავალს უტოვებს, ხოლო თუ ელექტრონით განათების დროს ნავთის ფანრებს აღარ აანთებენ, მაშინ ამ თანხას მიემატება 1207 კაპეიკი. რაიცა საერთოდ შეადგენს 1307 კაპეიკს. ამ ფულებით განზრახულია ახალი შენობის აგება.

მედრამენი. ვაფრთხილებთ მკითხველებს, რომ აქ ლაპარაკი მღვდლების მისაცემ დრამაზე არ არის. დრამა ისეთი ნაწარმოებია, რომელშიაც ერთი კაცი მეორეს მოკლავს, ან ვინმე თავს მოიკლავს წარმოდგენის დროს. ასეთ დრამებს ნიქიერი კაცები „წერავენ“. აი ახლაც, ყველასგან ცნობილი მწერალი ბაქარა ბუაძე წერავს საინტერესო დრამას, სახელად „თეთრი ყორანი“. დრამას წარმოდგენენ არაქსიანის თეატრში (ავლაბარში).

სახსოვრად.

ნ—ს.

(მოკლე ბიოგრაფია).

ჯაშუშობდი, ქაშდი, მოკელი,
 აი შენი ისტორია!
 ოხრათ დაგრჩა რაც გებადა,
 თან არა რა წაგყალია.

ქ. ნიკობურგი.

(ძველათ ფოთი)

მოგვეხსენებთ მკითხველნო, რომ ფოთსაც ჰყავს საბჭო და გამგეობა, მაგრამ ისინი სხვებს არა გვანან, ვინაიდან დღე და ღამ იმის ფიქრში არიან, თუ რით გააუმჯობესონ მცხოვრებთა მდგომარეობა და ამგვარათ თითოთ საჩვენებელი გახდენ „ისტორიისათვის“.

ფოთის მკითხველთაგან, გარდა ნიკოსა, ჰყავს კაცი ვინმე, სახელად იონა, რომელსაც ექიმბაშთაგან ავადმყოფობის გამო წარჩევი აქვს მუდამ სკამზე ჯდომა და ნაკლები სიარული, რაც მთავარი მიზეზი იყო ფოთელთაგან მისი გამგეობის წევრათ არჩევისა; მართალი მოგახსენოთ შემდეგში რას იზამს არ ვიცით, ხოლო ჯერჯერობით-კი გაამართლა ჩვენი იმედები... შეუდგა ქალაქის ხარჯების შესამკირებლათ სხვადასხვა „სტატიების“ ამოშლის და უწინარეს ყოვლისა უბირებს გაქარწყლებას საამუღატარიო საავადმყოფოს, როგორც ზედმეტი ხარჯების წყაროს. სამწუხარო ისაა, რომ მთლათ მოსპობას არ უბირებს, არამედ მხოლოდ იჯარით აძლევს მანა გაღვიძებულ ექიმებს ტერ-სტეპანოვს და მიქაბერიძეს. მიზეზი ისაა, რომ ყოველმა დაწესებულებამ მოსაგები უნდა მოუტანოს ქალაქს, თვარა ისე კასა ვაცალიერების გზაზე დამდგარა *).

ექიმები უმანკო კრავებივით ფოთის სამსხვერპლოზე შესაწირავათ გამხადებული ფიცავენ: „ჩვენ არავითარი პირადი ან მატერიალური ინტერესები არ გვაქვს, არამედ ქალაქმა იხიროსო. ღარიბებს, ვისაც უბრალოდ სიღარიბის მოწმობა ექნებათ 30 კაპ. გადავახდევინებთ, მდიდრებს“-კი „მეცნიერების“ უკანასკნელი სიტყვის თანახმათ გაუმჯობესებული მაკრატლით ვკრეჭავთო“, ამბობენ მოიჯარადრენი. ამდენხანს ღარიბები სულ უფასოთ სარგებლობდენ საავადმყოფოთი, „მდიდრები“ კი 30 კაპიკათ. ამასთან ისიც უნდა მივიღოთ მხედველობაში, თუ როგორი „მდიდრები“ ეტანებიან ამგვარ საავადმყოფოს და მაშინ ნათელი იქნება მიქაბერიძე-ტერ-სტე-

პანოვის „კრავობა“. იმასაც თუ მოვიგონებთ, რომ უბრალო სიღარიბის მოწმობას მხოლოდ სათათბიროს არჩევნების დროს იძლევა ყველა ნამდვილ მოქალაქეებზე, რომ ამით რაც შეიძლება გაწმინდოს და შეამკიროს ამრჩევლები, თორემ ისე ყველას სიმდიდრის მოწმობებს აჩეჩებს ხელში, რომ გადასახადები მეტი შეაწეროს და კასაში მეტი ფულები მოზიდოს, მაშინ სულ აშკარა იქნება, რომ ქალაქის გამგეობა „პირნათლათ“ შესარულებს მის ვალდებულებას; მისი ვალდებულება-კი ისაა, რომ ქალაქის მცხოვრებლების კეთილმდგომარეობაზე იზრუნოს და აკი ზრუნავს მიქაბერიძე-ტერ-სტეპანოვის გამდიდრებაზე...

ამგვარ უებარ საშვალეებზე ქალაქის გამგეობას, რა თქმა უნდა ყველა დაეთანხმებოდა, მაგრამ ერთათ-ერთი ექიმი ჩხენკელი არ ეთანხმება მაგრამ იმას ვინ გაუგონებდა? და საბჭოს მიერ არჩეულმა კომისიამაც მოიწონა მიქაბერიძე-ტერ-სტეპანოვის აზრი.

ეხლა ბ. ჩხენკელი წინადადებას იძლევა „საავადმყოფო ნუ დაიხურება და ნურც კერძო პირთ გასამდიდრებელ წყაროთ იქცევა და ექიმებმა უფასოთ იმსახურონ დღეში თითო ოროლა საათითო“. თავის მხრით თვითონც თანახმაა ამაზე ჩხენკელი.

ექვს გარეშეა, თუ ჩვენი მამები თავის ქემარიტ გზას არ აცდებიან და ქალაქის ინტერესებს მხედველობაში მიიღებენ, არც ამაზე დაეთანხმებიან, მაგრამ როგორც ამბობენ იონას გადაუწყვეტია დაიცვას ის აზრი, რომ საავადმყოფო დაიხურება, თუ ექიმების „მალაზიათ“ გახდება, მას ძანც სახელათ „ქალაქის საავადმყოფო“ ერქმევაო.

რალა გვიქირს ფოთელებს იონას კალთაში.

კრეისერი

P. S. ჩემ თანამოქალაქეთა სახელით ვაცხადებ ყველა ქალაქების საყურადღებოთ, რომ ქალაქის საქმეები სადაც არეული იყოს და განსაკუთრებით ხარჯები ისეთ რამეებზე, როგორიც საავადმყოფოებია შესამკირებელ-მოსასპობი, ამის სისრულეში მოსაყვანათ შეგვიძლია დროებით იონას დათმობა. ვიმეორებ კადეც მხოლოდ დროებით.

კრეისერი.

ა ნ დ ა ზ ა.

დაშნაკ-ცაქანმა ფეხი გამოყო: მეც ესერ-ესერაო.

პ რ ო ტ ე მ ც ი ა.

ვთქვათ, გიქირს კაცს ცხოვრებაში: ხან გწყურია, ხანაც გშია და გსურს რამე სამსახური... საჭინთა ზრატეკეტია!

იქნებ რკინის გზაში მიხვალ, გინდა გახდე კონდუქტორი, უეჭველათ დაგქირდება ორი-სამი ზრატეკეტარი.

ან ისურვე „უჩიტლობა“ და მიადექ დირექციას... აქაც ისე, როგორც ყველგან ვერ წაუხვავ ზრატეკეტიას.

იქნებ „სტრაჟათ“ მიბრძანდები... ქურდობაში არ გყავს სწორი... ხულიგანთა ბანაკიდან აქაც გინდა ზრატეკეტარი.

ვთქვათ, ეგზამენს იქერ სადმე და „სტროგია“ დირექტორი რა თქმა უნდა: იმისთვისაც უნდა გვაჯდეს ზრატეკეტარი.

ასეთია, ძმაო, ეს დრო უნდა მოგახსენო სწორი, ფერდი ფერდზე მიგახმება თუ არა გუაჟს ზრატეკეტარი.

ჯოჯოხეთის მაშხალა.

გ ა ვ ი ც ვ ე ბ ი დ ა მ ო თ ხ ო ვ ნ ე ბ ი.

ჩვენ, ქიათურის სანიტარები, ვიღებთ რა მხედველობაში ხოლერის მოახლოებას და მასთან შეკავშირებულ ადგილობრივ სიბინძურეს, როგორც ადმინისტრაციულ პოლიციურს აგრეთვე საზოგადოებრივსა.

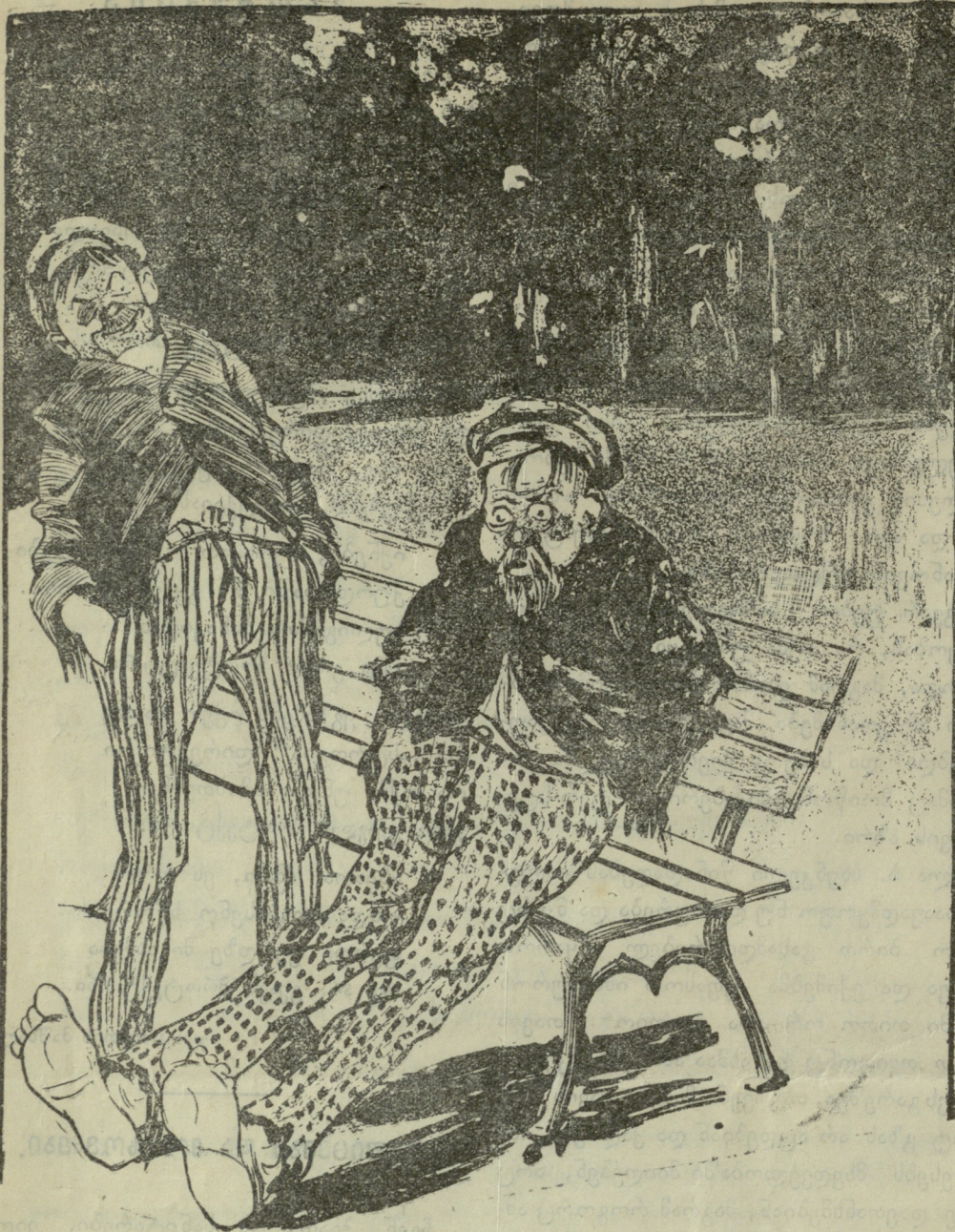
ჩვენ ქიათურის სანიტარები, ვიღებთ რა სახეში გარდა ზემო აღნიშნულისა, 16 აგვისტოს საექვო შემთხვევას და სხვათა მისთა მავარათა მოვითხოვთ მრეწველთა საბჭოსაგან:

- 1) მოგვეცეს 20—20 მანეთი თვიურად მაგარ სასმელების შესაძენათ;
 - 2) მოგვეცეს ნიორის ფასათ თვეში 1 კაპიკი.
 - 3) და მოგვეცეს 3 თვის „ოტბუსკი“ ჯამაგირებისა და ადგილის შენახვით.
- წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენ უკიდურეს ზომებს მივმართავთ. მოთხოვნები ძალაში შედის დღიდან მისი გამოქვეყნებისა რაზედაც ხელს ვაწერთ.

სანიტარები	{	5. მგალობლიშვილი
		ა. რატიანი
		დ. კლდიაშვილი

*) ჩვენში დარჩეს და მთლათ მტყუანი კი არ არის ამაში იონა. აბა რით უნდა დაიფაროს ის აუარებელი ხარჯები, რომლებიც მოსდის ქალაქს ნიკოს მუდმივი მგზავრობით და იონას მუდმივი ჯდომით? ამბობენ, თუ საავადმყოფო დაიკეტა „იჯარი“-ს ფულით ქალაქი „სონა ბაჯის“ ქუჩაზე სამიკიტნოს გახსნას აპირებს და აქედან დიდი შემოსავალი არის მოსალოდნელიო.

კრეისერი.



— ხე! ხე! ხე! ხე! დღეს მხოლოდ ერთი ექსპროზიონია მოგახდინე.

**ხაზინთა გულკეთილობა
და
მუშათა უმადურობა.
იარაღოვის ქარხანა.**

„რაც მოგივა დავითაო,
ყველა შენი თავითაო“.

ამ ბოლო წლებში ვასაოცრათ დაამახინჯეს არა საიმედო პირებმა მუშათა შეგნების საქმე. კაცს მართლა ისე ეგონება, თითქო მუშის კეთილდღეობისათვის მარტო და მხოლოდ მარტო მუშა ფიქრობდეს. თითქო ხაზინებს არ შესტკივოდეთ გული თავისი „ძმების“ ქირ-ვარამზე და არ სურდეთ მათი კეთილდღეობის აღორძინება. რომ ეს მართლა ისე არ არის, როგორც ჩვენ მუშებს შეაგნებინეს, ცხადათ ამტკიცებს ჩვენი ქარხნის გამგას „მამობრივი“ მზრუნველობა შესახებ მუშათა კეთილდღეობისა. შეხედა რა, რომ მუშათა ხელ-ფასი მართლა მცირე ყოფილა, რომ ის სულაც არ აკმაყოფილებს მათ

უპირველეს და უსაქიროეს მოთხოვნებს, გამგემ განიზრახა მათი მდგომარეობის გაუმჯობესება. ამისათვის პირველ ყოვლისა საჭირო დარჩა „ნაჭრობით“ მუშაობის შემოღება. თურმე ყველა განათლებულ და კულტურულ ქვეყნებში (ოსმალეთში, სპარსეთში, ჩინეთში), „ნაჭრობით“ მუშაობა ყოფილა შემოღებული, ხოლო ჩვენს მუშებს „ბოროტი“ ენების ჩაგონებით მოუსპიათ ასეთი ხელსაყრელი და „გამამდიდრებელი“ წესი მუშაობისა. ხაზინებს რასაკვირველია გული დასწყდათ, როცა მუშების ასეთი „შეუგნებელი“ მოქმედება დაინახეს, მაგრამ გული დასწყდათ მუშების სასარგებლოთ. ქვეყანამ იცის, რომ ხაზინები თავის ჯიბეზე აგრე რიგათ არა ზრუნავენ
ახლაც გამგის მამობრივ მზრუნველობას მუშებმა ეჭვის თვლით შეხედეს და ნაჭრობით მუშაობის განახლებაზე უარით უპასუხეს. მაგრამ „საბედნიეროთ“ ყველა მუშა არ გამოდგა უმადური და „შე-

უგნებელი“. შესდგა ერთი ჯგუფი, რომელიც მიზნათ ისახავს შეაგნების დანაჩენ ამხანაგებს 1) როგორც „ნაჭრობით“ მუშაობის სარგებლობა ჯამაგირის გადიდების მარცხ, 2) აგრეთვე 14 საათის მუშაობის უპირატესობა ახლანდელ 9 საათთან სამუშაო დღესთან შედარებით. იმათი აზრით, რაც მეტს ავარჯიშებ მუსკულებს, მით უფრო მაგრდება და ვითარდება ორგანიზმი მუშისა, რასაც კეთილი გავლენა აქვს მუშათა ჯანმრთელობაზე და მათი შთამომავლობის სისაღებზე. ასეთი შეგნებული მოქმედებისათვის ქარხნის მონაწილენი „ხაზვის“ მედლებით აჯილდოვებენ აღნიშნული ჯგუფის წევრებს. როცა მათ სასარგებლო მოღვაწეობას შეიგნებენ, ალბათ ახლანდელი ჩამორჩენილი, ნაჭრობით მუშაობის მოწინააღმდეგე და ხაზინის უმადური მუშებიც საკადრისად დააჯილდოვებენ თავის „მოწინავე“ ამხანაგებს.

არჩილა.

ტარტაროზს. ჯოჯოხეთში

(პასუხი ოზურგეთიდან)

მძღვთა მძღვო ტარტაროზო,
მეუფეო ჯოჯოხეთის!
პასუხი დაგიგვიანე,
გვაპატიე, სხვა რა გვეთქმის.

თითქმის თვეზე მეტი გადის
ვნახეთ თქვენი მონაწერი,
სიხარულით ფრთა შეგვესხა
და ვიცინეთ ბევრის ბევრი.

როგორც გვწერდი: მოვიკითხე
თქვენი სამფლობელოს ძენი
და თუმც ბევრი გაუხარე,
ბევრი დამრჩა გულნატკენი.

ივლიანე სულ თავს იკლავს,
რო დასწამეთ ორკოფობა;
ისე მწარეთ გაბუტულა,
მეც არ მითხრა გამარჯობა.

იცი ძმაო! ღვთის წინაშე
არც კი იყო ამის ღირსი,
წვრილფეხებზე ხელის გასვრა
არ გვგონია საკადრისი.

შე ის უფრო გამიკვირდა:
ნაოსიე რატომ დაგრჩა!
ან იქნებ არ გაგიგია
მან რომ 20 კაცი გასცა?

ადგილ. ჯოჯ. გამგე.

P. S. იმედია მომიკითხავთ
მანდ წამოსულ ამხანაგებს
ჩვენ კი ჯერე ვერ მოვდივართ,
ჯოჯოხეთი აქ გავადეთ.

ად. ჯოჯ. გამგე.

სიწმინის ახსნა.

- თანადი ვანდებულ აფაქამე ნახს — კეთილია: სთავად-ახსნურ სტიქენდის მიიღებ 12 შვილისათვის.
- თანადი ვანდამ ერთსთავი ნახს — კეთილია: კვლად სტიქენდის მიიღებ.
- დანიბი სტუდენტი ნახს — ზოგა: სტიქენდის ვერ მიიღებ.
- ჭათურის სახვამთელე ნახს არ ვარჯა: სიკვდილს მასწავებს.
- იონა მუხანარგია ნახს — კეთილია: იჯანას აიღებ, ფუფს შიიგებ.
- ფედანდისტი ნახს — კეთილია: ქართული დავაწავებს.
- გაზეთი ნახს — ზოგა: მოგატყუებენ.
- ვლადიმერ მიქელამე ნახს — კეთილია: ქაჯაქის სკოლაში ადგილს მიიღებ.

შ რ ო ვ ი ნ ც ი ა.

სოფ. გველეთი (ხევი) საჯაროთ ვაცხადებ, რომ მადნებისათვის ძლიერ საჭიროა გამოცდილი მუშები. „სტარში პრიკაშიკ“ ნიკოლას ყველა მიცნობს. ამასთანავე საჭირო და აუცილებელია მუშები უფრო თვინიერნი იყვნენ და არა ისეთი ოხრები, როგორც ამ წინაზე დავითხოვე. თითქო შარშანდელი დრო იყოს, აიტეხეს: ეს ქირის მომატებაო, ეს სამუშაო დღის შემოკლებაო და სხვა ამგვარები. ჩემი პირობა ასეთია: 1) სამუშაო დღე 15 საათი, 2) სამუშაო ხელფასი ჩემი სინდისის მიხედვით. 3) ფულის მიღება ერთი წლის შემდეგ კავკავში. 4) მუშაობისა და თავისუფლების დროს ეკონომიურ საგნებზე ლაპარაკი არ შეიძლება. სხვა წვრილმანს, მაგრამ მნიშვნელოვან „პრავილებს“ ადგილობრივ გაიგებთ.

ადრესი: ს. გველეთი ნიკოლა ჩ — შვილს.

ს. ბელოღეთი. რეაქციის შემდეგ ჩვენი სოფელი კვალათ გამოცოცხლდა! რამდენი ხანია ჩვენ დუქნებზე სისტემატიურათ კრებები იმართება, მაგრამ მიუხედავათ ხანგრძლივი კამათისა არც ერთი კითხვა ჯერ საბოლოოთ არ გადაჭრილა. ამით რასაკვირველია ახალგაზრდობას გული არ გასტეხია და ენერგია არ შემოღვევია. კრებები კვალად იმართება იმავ წეს-რიგით და ხასიათის სიმტკიცით. ჯერჯერობით დაისვა შემდეგი კითხვები:

- 1) როგორ შეიძლება გამვლელ-გამომვლელთა ცხენებს ისე შეუხიცირო ჯოხით, რომ დაფრთხეს და მხედარი სადმე გადასჩხოს.

2) რა ვგარათ შეიძლება ძალს კულზე „ქესტი“ მოებას და შემინებული ცხოველის ხტუნაობით და წვალებით მეტი სიამოვნება მივიღოთ.

3) ახალი სალანძღავი ტერმინოლოგიის შედგენა, როგორც ერთმანეთში მუსაიფის დროს, აგრეთვე გარეშე პირებთან მოსალაპარაკებლადაც.

გენია.

სოფ. გუბი. შესდგა კრება, რომელსაც სოფლის მოძღვარი უნდა აერჩია. (ახალი კანონით მღვდელს სოფელი ირჩევს)*. ნოულოდნელათ კრების ახლო ერთი აურ-ზაური ასტყდა. იბრძოდნენ საკანდიდატე მოძღვრები: არა მე უფრო კარგათ ვაცხონებ ხალხსა და არა მეო. ბრძოლა სასტიკ ხასიათს მიიღებდა, რომ საქმეში ხალხი არ ჩარეოდა. ჩხუბი კიდაობათ შესცვალეს და დიდი ხნის შემდეგ მოძღვარმა ლეჟავამ წაქცია ხუცესი ხაზარაძე. ამის შემდეგ გამარჯვებული შევიდა წმინდათა წმინდაში.

კირილე.

კ ხ ა დ კ ხ ა.

სად. საჯავახო. მთელი გურიის ხალხი აქ გადმოიდის, რადგან ოზურგეთის გზა არც თუ ისე საიმედოა. მიუხედავათ ამისა სამგზავრო მატარებელი, ერთს ჩამოიქროლებს კუდიან ვარსკვლავსავით და გაჭქრება. თუ ფებ-მარდი არა ხარ ჩამოხტომას ვერ მოასწრობ და შეხტომა ხომ ნამდვილ ჯამბაზს თუ შეუძლია. რაიცა შეეხება ბარგის ატანას ეს ტყუილი ოცნებაა. გასაოცარი მოვლენაა! ნეტა ვიცოდეთ: მგზავრები არიან რკინის-გზისათვის გაჩენილი, თუ რკინის გზა მგზავრებისათვის. ყოველ შემთხვევაში ის კი ცხადია, რომ ბილეთ აღებულსა და სამგზავროთ გამზადილ ადამიანს, თუ ჯამბაზობა არ იცის, ხშირათ უწევს დარჩენა და ერთი დღით ან ღამით ადგილობრივი დუქნების კედლის ტილათა საწიწქნელათ გახდომა უბრალო სასჯელი არ არის.

შორაპანი. ზესტაფონის ჟანდარმებს შუამდგომლობა აღუძრავთ სადაც ჯერ არს, რომ ყველგან დაწესდეს ისეთი ჩვეულება სოფლიდან ჩამოტანილ სანოვაგეთა შესახებ, როგორც ეს სადგურ შორაპანში არსებობს. საქმე იმაშია, რომ თითველი სოფლელი, ვინც აღნიშნულ სადგურზე რაიმე გასაყიდს ჩამოიტანს, ვალდებულია

* ეს ასე არ არის მხოლოდ ერწოს ზოგიერთა სოფლებში, სადაც მღვდელი თურქაძე ვერას გზით ვერ მოიშორა მრევლმა.

ნახევარი (შეიძლება მეტიც რასაკვირველია) ადგილობრივ ჟანდარმებს უთავაზოს. ეს ასეა არა მარტო რკინის გზის ფარგლებში, არამედ ყვირილას გაღმა დუქნებშიაც, მაგრამ მარტო სოფლებებზე კი. როგორც გავიგეთ ზესტაფონელთა თხოვნა მთავრობას უყურადღებოთ დაუტოვებია, რადგან შორაპნელებმა თუ ასეთი გავლენა და „პატივისცემა“ მოიპოვეს, ეს მათი კერძო მოქმედებით და არა მთავრობის ნებართვით მოხდაო.

სად. გორი. შაბათს (25 აგვისტოს) როცა ბათუმიდან მომავალი საფოსტო მატარებელი ჩამოდგა, კინაღამ საშინელი ამბავი დატრიალდა. ერთმა კანდუქტორმა მგზავრების მოგვრების დროს წიხლი ჰკრა და გადმოაგდო ერთი ბავშვი თავისი მამით. გაიმართა კრივი. როგორც კანდუქტორი, აგრეთვე მგზავრ-ც ენერგიულათ იბრძოდნენ. საქმეში ადმინისტრაციაც ჩაერია და ორიოდ მუშტი ამანაც წასთავაზა ურჩ მგზავრს, რომელიც იმდენათ სულელი გამოდგა, რომ ბილეთი ეყიდა და ჰქონებოდა ვაგონში შევიშვებნო. ის კი არ სკოდნოდა, რომ ახლა ბილეთიანებს კი არა უბილეთოებსაც დიდი გაჭირვებით იღებენ კანდუქტორები.

ხ ო ლ ე რ ა.

ბათუმი. ხოლერის მოახლოვებამ ძლიერ დააფქრა ჩვენი ქალაქის მამები. მოუხშირეს კრებებსა და ლაპარაკს. სანიტარული ცოდნის შესასწავლათ ერთი ექიმი სტამბოლში იგზავნება, ხოლო ორი ასტრახანში; დ. ჩიჩუა-კი ქუთაისში.

ჩოხატაური. ადგილობრივი ვაქრები გუბერნატორთან საჩივარს ამზადებენ ჩოხატაურის ბოქაულზე, რომელმაც ბაზარში ღორების გაშვება აკრძალა. საქმე იმაშია, რომ ხოლერა კარზე მოგვადგა და ადგილობრივ ბაზრის წუმპეებს მხოლოდ ღორები აშრობენ. ახლა მცხოვრებნი დიდს გასაჭირში ჩავარდნენ და იმედი აქვთ გუბერნატორი შეიწყნარებს მათ შუამდგომლობას. როგორც ამბობენ ბოქაულსაც მაგარი საბუთი აქვს ღორების წინააღმდეგ წასაყენებლათ. საქმე იმაშია, რომ ადგილობრივი სტრატეგიები ყველანი ინგუშები არიან და მაშადის რჯული უკრძალავს მათ ღორის დანახვას.

ჭიათურული გამოცანა.

ჭიათურაში გიახელო
 დავდექი ეკანობათა,
 „ბალნიცას“ ქერქი შევაძვრე
 შოვნა მიღირდა შრომათა.
 ჩაი-შაქარს და ღვინოსა
 არ დავაკელი ხელია;
 (ოდეს სურსათი სჭარბობდეს
 ცხოვრება სანატრელია!).
 შემიტყო ჩვენმა გიორგიმ:
 ლამის აკუწა დანითა,
 გამიბურთავა საჯაროთ
 მთელი სიგრძე და განითა.
 ამომიჭირა პანჩურა
 და გასომადლო გარეთა,
 ულუკა-პურათ დამტოვა
 პირ შერცხვენილი მწარეთა.

მაგრამ გამჩენის წყალობით
 შეგიძღვევრ რიჟა-გიოსა,
 სხვა-და-სხვა საქმე მომანდო
 ხალხმა რომ უკან მდიოსა.
 და ეკანობის მაგივრათ
 ტიტული მომცა „ჩოენისა“
 მისი მარჯვენის ქირიმე
 იმისი რიჟა წვერისა.
 განვლო დრომ... მოულოდნელათ
 სკუბი ვქენ გიოს სკამზედა,
 ბედმა მარგუნა... არც მიკვირს
 მშვენოდეს ჯდომა მაზედა.

მაგრამ ვის შერჩეს ერთი დრო?
 აღარც მე შემჩა სრულათა,
 „ტიტული“ თუმცა დავკარგე
 ფული კი შემჩა ფულათა.
 ამჟამად ისევ საბჭოში
 დანიშნული ვარ წვერათა,
 და დამავებულ მუშების
 მთავარ ანგელოზ მცველათა.
 საქმეს შევეუდგენ, მაგრამ ფულს
 ვერ შეველევი სრულათა.
 (სხვას თუ მოყვრობას გავუწვე
 ჩემ თავს რათ შევხვდე მტრულათა?)
 ორ წილს ჯიბეში ჩავიდებ
 მუშას ეყოფა ერთიცა
 და მომიწონებს ამ საქმეს
 კაციც და თითონ ღმერთიცა.

ბოშა.

ხაზინთა შორის.

ბათუმის პარიკმანერები. ბათუმის მე-
 ყასბეებ-მიკიტან-ვაჭრების მოქმედებამ ბევრ
 ხაზინს აუხილა თვალი და ფრთები შეა-
 სხა. სხვა ხაზინებთან ერთათ პარიკმანერ
 ხაზინებმაც თავი მაღლა აიღეს და თვა-
 ლები დაბრაწეს. მეყასბე-მოიჯარ-დრეების



— გამიწიეთ დახმარება უმუშევრას!

— ვა! ვერ მიუერებ, არც მე ვმუშაობ, ითამაშე რეგორც მე ვთამაშობ ბირყაზე და თავის დღეში აღარ მოგშივს.

მიხედვით იმთავცამართეს კრება და შემ-
 დეგი დაადგინეს:

რადგან ამ რამდენიმე ხნის წინათ შე-
 გირდები გავგეფიცენ, არც თვითონ მუ-
 შაობდენ და არც ჩვენ გვამუშაებდენ და
 ამით დიდი ზარალი ვნახეთ, ამიტომ ზა-
 რალის ასანაზღაურებლათ შემდეგ ნიხრს
 ვაწესებთ:

- 1) თავის გაკრეჭა მაკრატლით — 30 კ.
- 2) თავის მოპარსვა — 40 კ.
- 3) წვერის გაკრეჭა — 25 კ.
- 4) მოპარსვა — 35 კ.
- 5) წვერის და თავის საარშიყოთ გა-
 ლამაზება — 50 კ.
- 6) თავის დაბანა და ოდესკალონის სხუ-
 რება — 80 კ.

მოსამსახურეები ვალდებული არიან (რა-
 დგან მათ არავითარი კავშირი არა აქვთ
 და ჩვენი დადგენილების წინააღმდეგ ვერ
 წავლენ):

- 1) შეგირდმა სამი წელიწადი იმსახუ-
 როს უჯამაგიროთ.
- 2) სამი წლის შემდეგ შეგირდს მიეცეს
 წელიწადში ათი მანეთი, თუ უკმაყოფი-
 ლო დარჩა და წინააღმდეგობის გაწევა
 მოინდომა, მოსაგების ნაწილში შევსე-
 ნოთ და გაჩუმდება.
- 3) მუშაობა ყოველ დღე, კვირა იქნება
 თუ ორშაბათი.
- 4) სამუშაო დღე 17 საათი.

ეს დადგენილება სავალდებულოა ყვე-
 ლა შეგირდ-მოსამსახურეებისთვის, ისე
 როგორც მათი დადგენილება იყო ჩვენ-
 თვის სავალდებულო თავისუფლების დღე-
 ებში.

მეთვალყურე დაკუნია.

დ ე ზ ე შ ე ბ ი.

კ ა ვ კ ა ს ი ა.

ბათუმი. ბათუმის ცნობილი ვაჭრები:
 კუცური, საბაევი და ჩერტკოვი ადლები-
 თა და ჩოთქებით შეიარაღებულნი თავს
 დაესხნენ ქუჩაში მიმავალ ანარხისტ-კომუ-
 ნისტებს და 10000 მანეთი წაართვეს. თა-
 ვდამსხმელნი უგზო-უკვლოთ მიიმალენ.

იჩიდანვა. სინოდის განკარგულებით
 ბათუმში ჩამობრძანდა გურიის უგანათ-
 ლებულესი კნენია „წმინდა“ ნინო. რო-
 გორც ამბობენ უგანათლებულესის ჩამო-
 ბრძანებას კავშირი აქვს ერმოლოვის საქ-
 მის გამოძიებასთან.

კნენიანზე სული წმინდა გადმოსულა და
 შთაუგონებია: საქმეში ერთი სტუდენტიც
 ურევიაო.

სტავან-წმინდა. სამკითხველოს ქირი-
 სუფლებს სამი ცალი თუჯას ყუთი გამოუ-
 წერიათ სამზღვარ გარეთიდან წიგნების ჩა-
 საწყობათ, ვინაიდან კომისიის გამოკვლე-
 ვით აღმოჩნდა, რომ ხის ყუთში შენახულ
 წიგნებში თავგებს გაუკეთებიათ ბუდე. კი-
 დევ ერთხელ მართლდება ქართული ან-
 დაზა: „ავი კაცი არც თითონ სჭამს და
 არც სხვას აჭმევსო.“ თითონ ხომ მაინც
 აღარ სჭირიათ წიგნები და დაე თავგებმა
 მაინც ისარგებლონ!

ს. ჯურჯუყვითი. ს. აცანაში მოკლე-
 ლი სტრაჟინკის ცხენს ცალი თვალი და-
 შავებია. ეს ამ დღეებში გაიგო ბ-ნმა ბო-
 ქაულმა და თითო მამაკაცს მთელ საზო-
 გადოებაში ორ-ორი შაური შეაწერა.

ოზურგამთი. ამ დღეებში სამაზრო სა-
 მმართველოს დარბაზში წარმოდგენილ იქ-
 ნება ცნობილი დრამა „ლალატი.“ მონა-

წილებას მიიღებენ ადგილობრივი სცენის მოყვარენი: ვაქრები, გახუნებული ახნაურები, ქალაქის თვით მართველობის ზოგიერთი მოხელენი და სხვა კომიკები. როგორც გავიგეთ როლები ყველას საუცხოვოთ სცოდნია ანტრატების დროს ეგზეკუციონისტთა ხორო იმღერებს მელოდიას „ვაი, ვაის“ ხმაზე. ფასი ბილეთებისა ჩვეულებრივია.

რ უ ს ე თ ი.

ადესა. ოფიციალურათ ნაბრძანებია: გრაფმა კონოვნიცინმა თავისი რაზმელები დღითი დააბას და ღამ-ღამობით აუშვას ხალხის შესამუსრავათ. ასეთი მაგალითი ჯერ - ძალღებზე უცდიათ და მშვენიერი გამომდგარა.

პეტარბურში. პოლიციის დეპარტამენტმა, იუსტიციის სამინისტროსთან შეთანხმებით დაადგინა: შესდგეს ახალი რაზმი დვორნიკებისა ველოსიპედებით შეიარაღებულნი, ექსპროპრიატორთა სადევნელათ. ამასთანავე დადგენილია თითოეულ გოროდოვოს ეახლოს თითო ძაღლი (მწვეარი), ხოლო ბოქაულებს ორ-ორი (მწვეარი და მეძებარი).

კიევი. (საგიეოიდან) ბერ-მონაზონი ილიოდორეს ჯანმრთელობა კარგს არას გვიქადის. კვლავ განაგრძობს ძველებურ ბოდვას საიქიოს შესახებ. ამბობს: იქ მე ვიქნები „ქემარიტ რუსთა კავშირის“ თავმჯდომარე ხოლო დუბროვინი კი უბრალო ბერია.

უ ც ხ ი თ ი.

თეირანი. მთავარი ვეზირი ათაბეგ აზამის სიკვდილის გამო მთელი სპარსეთი ძაძით მოიცო. ცოტათ თუ ბევრათ შეძლებული ქალაქები განსვენებულის პატივსაცემლათ ილიუმინაციებს მართავენ და ქუჩებს აჩირაღდნებენ.

პ რ ე ს ს ა.

ჯერ სოციალიზმის დაარსება და მერმე თვითმპყრობელობის მოსპობა, თუ ჯერ თვითმპყრობელობის მოსპობა და მერმე სოციალიზმის დაარსება!

აი თავ სატეხი საკითხი თანამედროვე მწერლობისა! და ამ კითხვაზე გადაჭრილ ბასუხს იძლევა ს. რ. პარტიის კავკასიის საოლქო ორგანო. მას შემდეგ, რაც აღნიშნული პარტია დაუძმობილდა ცნობილ რევოლიუციონერ დაშაკ ცაკანებს, ტაქტიკამაც სხვა ხასიათი მიიღო და ქარივით მიისწრაფის პირდაპირ სოციალიზ-

მისაკენ. გაზეთის აზრით თვითმპყრობელობასთან ბრძოლა აგვიანებს და აძნელებს სოციალიზმის საქმეს. დროა „ზურგი ვაქციოთ თვითმპყრობელობას“ და პირდაპირ სოციალიზმი შემოვიღოთ, ხოლო, როდესაც სოციალიზმი ხელთ გვექნება, მაშინ თვითმპყრობელობასაც ადვილათ მოუგრებთ კისერსო ამბობენ ისინი.

გასაოცარია ასეთი მარტივი აზრი რატომ არცერთ პარტიას არ მოუვიდა დღემდის თავში? სოციალიზმის დროს აღამიანს ყველა ის თავისუფლება ექნება, რომლისთვისაც ახლა იბრძვის და ასეთი პოლიტიკური უფლებებით აღჭურვილს დიხაც არ გაუჭირდება თვითმპყრობელობასთან ბრძოლა.

უწინარეს ყოყლისა „ორგანოს“ აზრით სოციალიზმი ბაქოში უნდა განხორციელდეს. რატომ, არ იკითხავთ! იმიტომ რომ აქ თითქმის ყველაფერი მზათ არის სოციალიზმის განსახორციელებლათ. საქმე იმაშია, რომ ბაქოს უმთავრეს ფირმების პატრონები საზღვარ-გარეთ იმყოფებიან და ადგილობრივი წარმოების არარა გაეგებათ. ასეთ მარჯვე დროს სოციალისტები ველარ შეხედებიან ახლო ხანებში, რადგან შეიძლება ქარხნის პატრონები რუსეთში დაბრუნდნენ.

ბაქოს ჟურნალ-გაზეთები ს. რ. პარტიის ამგვარ გამოფხიზლებას დაშაკ-ცაკანთა გავლენას აწერენ; ჩვენი აზრით ეს შემცდარი შეხედულობაა და ამგვარ მოქმედებას საკუთრივ ს. რევოლიუციონერთაგანაც მოვილოდით.

ბიბლიოგრაფია.

(„სოციალ-დემოკრატები“ ილია ნაკაშიძისა)

რა სსსამოფენო მოფალებას ბიბლიოგრაფიისა გვაძლევს ფილანანაკო „ისეთ უშინაარსო საგნებზე, როგორც არის ბნი ილია ნაკაშიძე და მასი სიტყვაური ნათქვამება. რა გაეწეობა; ნათქვამია:

„ვისაც რაცა ბეჭდნ მისცეს, დასჯერდეს და მას უბნობდეს“.

ამიტომ მეც უნდა აღვნიშნო შეითხველთა წინაშე, რომ რაც ამ ორი წლის განმავლობაში ქაფი მოიუენა ილია ნაკაშიძის ადუდე ბუღმა ოცნებამ და რომელიც „მეგობარ“-„ისაჰის“ ფურცლებზე იყო აქა იქ მოცხებულა, დღეს სახელგანს ავტორს ერთად შეუკრებია და ორ შაურათ ეადის. სიუძღურემდე განვითარებულ აზროვნებას „ბოქტისას“ როგორც ჩხს „საფანელი“ შემოაღვივა და გაკატრებული მეწვრთმადისა არ იყოს „ძიკელი თამასუქებასათვის“ მიუყვია ხელი. რადგანაც ილია ნაკაშიძეს „მოკების“ ანკარიშებს ვერ

შეეწამებთ, ცხადია მას „პრინციპალიურა“ მისაზრება ამოქმედებს და მით უფრო მსჯელაა, გამდიდრების ოცნებაში დაბერებულა მეწვრთმადის გაკატრება!

უნდა აღვნიშნო აგრეთვე, რომ „კრებულა“ სრული არ არის, მაგრამ აქედანაც ადვილათ გამოიყვანთ სამართლიან დასკვას ავტორის „შემოქმედებითი ნაჭის“ ზარადიურ მდგამარებას შესახებ. მუდამ კროკვარი კილო, ერთხანრი შინაარსი და ერთი მაზხანი, მამაჯლასათვის დიდს არაფერს უქადის თუნდაც „სოციალ-დემოკრატისტთა“ ლიტერატურას.

ველიოგრაფია.

ვინც დღეს დღეობით თავის თავს სრულ წლოვანათ სთვლის, ყველას ეხსომება ის დიდებული დღესასწაული, რომელიც ქართველმა ერმა (ე. ი. თავად-აზნაურობამ) გადაიხადა რუსეთთან შეერთების 100 წლის თავზე.

„ქართველთა“ უზომო ერთგულებით გულ-აჩვილებულმა მთავრობამ წლიურათ 40—40 ათასი მანეთი აჩუქა ამერ-იმერთა წარჩინებულ წოდებას შეილების ამოსაზრდელათ.

ეს ფულები იმერ ქართველთა გამნაწილებელ კომისიას უკვე დაუნაწილებია: ოზურგეთის მაზრაში ვარლამ ერისთავისათვის, ლ. ჯაყელისა და სხვა ამგვარ გაჭირებულთა დასახმარებლათ. ზუგდიდის მაზრაში. თავად ვარდ. შაფაქიძისა და ვაქარ კარტოზიას შეილებსათვის.

„შუამავლის“ ფოსტა.

ხონი. პროლეტარს. კარტის თამაში დღეს-დღეობით საზოგადო სენა. ჯაშუშობაც ძლიერ ხშირი მოვლენაა. თქვენი წერალი არ დაიბეჭდება.

ხიათურა. პაატას. ჩვენი აზრით სავალდებულო არ არის: გეხერხება თუ არ გეხერხება მაინცა და მაინც ლექსი დასწერო. არ ვიცით რა ძალა დაგადათ, რომ აიძულეთ თქვენი თავი, უეჭველათ ლექსათ მოგწერათ წერილი, როცა ნათლათ ხედავდით, რომ ლექსი აღარ გამოდიოდა. ლექსს რომ თავი დავანებოთ, შინაარსიც არ არის შესაფერი და ამიტომ თქვენი ლექსი არ დაიბეჭდება. გარდა ამისა განსოვდეთ, რომ წერილზე სახელისა და გვარის მოწერა არის საჭირო.

ბათუმი. სანდროს. თქვენი წერილის შესახებ ტყვილა უბრალოთ შეგიდგენიათ ასეთი აზრი: „გოჭმა კული ააბზიკა, მეც ნახირ-ნახირაო“, თქვენ წერილს ვერ ვებეჭდავთ მხოლოდ იმიტომ, რომ ჩვენი გაზეთისათვის ერთობ გრძელი და შეუფერებელია.

მაჯას. თქვენი ლექსი არ დაიბეჭდება, რადგანაც იმ გმირის შესახებ არა ერთხელ და ორჯერ ყოფილა დაწერილი ჩვენს გაზეთში. თუ არ გეწინებათ, არც ლექსია მაინცა და მაინც...



ბათუმი. დაკუნთიას, თქვენგან უფრო საყურადღებო წერილებს მოველოდით. არა გვეონია საზოგადოებისათვის დღათ საინტერესო იყოს: ნაპარეგ ძროხებს კლავს და ასალებს ბათუმელი ყასაბი ივანე კაკაბაძე, თუ კეთილ შენაძენს. ამისათვის ცალკე პოლიცია და სასამართლოა დაწესებული. ქურდობა იმათი საქმეა, ხოლო ჩვენ მოგვეწერეთ უფრო საზოგადო ხასიათის ცნობები. ზემო აღნიშნულ მოსაზრების მიხედვით, თქვენი წერილი „ძროხათა პარვის“ შესახებ არ იბეჭდება.

ოზურგეთი. ბახუსს. ოზურგეთიდან მიღებული წერილის თანახმად გთხოვთ გვეცნობოდით: რადგანაც აღნიშნულ ქალაქში ბევრი ყოფილა გ. ჯ—ძენი რომელ მათგანს გულისხმობთ თქვენ წერილში.

რედაქტორ-გამომცემელი
ს. კეკელიძე.

ყოველდღიური საზოგადოებრივი და
საღიგობრობის გაზეთი

ჩვენი ბჭა

გამოდის თფილისში 1907 წლის 1
ენკენისთვიდან

მიიღება ხელის მოწერა როგორც ქალაქში, ისე ქალაქ გარეთ.

გაზეთის ფასი: ერთი წლით 7 მან., ნახევარი წლით 4 მან., ერთი თვით ქალაქ გარეთ 90 კაპეიკი.

დასაბეჭდათ გამოგზავნილი წერილები სუფთათა უნდა იყოს დაწერილი ერთ გვერდზე.

ხელმოუწერილი წერილები არ დაიბეჭდება. დაუბეჭდავ მცირე წერილებს და კორესპონდენტციებს რედაქცია არ ინახავს. ერთი თვით ინახება მხოლოდ ვრცელი წერილები. წერილობითი ცნობებისთვის საჭიროა საფოსტო მარკები. პირადათ მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება დილის 12 საათიდან ნაშუადღევს 2 საათამდე. კვირა-უქმეობით დილის 11-დან 12 საათამდე.

რედაქციის დროებითი კანტორა არის სორაანის სტამბაში მადათოვის კუთხულზე.

განცხადების ფასი: პირველ გვერდზე სტ. პეტიტით 15 კ., მეოთხეზე 10 კაპ.

ფოსტის ადრესი: Тифლისь редакция „Чвани Гза“.

ელექტრომბეჭდავი

ამხანაგობა

„შრომა“

ყოველგვარ საბეჭდავ საქმეს ასრულებს სუფთა და სწრაფად დაკლებულ ფასებში.



თითქო ცხრა ვედროლული ჩადიოდა ამ ოხერში!
ახლა რალა ეშმაკმა დააკლო 2 ვედრო.
ლამის დამჭამონ ვაჭრებმა!